

Gråtende føres gislene bort.

Prosjektet "Garn" i byen Nalchik

I 2008 så vi et behov for å spre mer kristen litteratur. Denne idèen utviklet seg så til prosjektet "Garn". Kjernen i prosjektet var å massedistribuere kristne aviser. Deretter ville vi gjøre en undersøkelse for å lodde interessen, og på det grunnlaget kunne tilby bibelstudier.

Bare i løpet av det første året ble det delt ut 47.600 aviser og tusenvis av kristne bøker og CDer. Deretter fikk 185 personer hjemmestudier i ulike emner, som helse, Bibelen og viktige lærdommer for muslimer. Dette arbeidet har menigheten fortsatt med på en hengiven måte til i dag. Vi tror at det på den måten er sådd frø som sikkert vil spire i framtida. Siden mars 2010 har vår familie vært i tjeneste i Budenovsk.

Smerte og Håp

Budenovsk er kjent for det tragiske som skjedde 14. juni 1995. Da ble mer enn 1600 mennesker i byen tatt som gisler av en muslimsk terroristgruppe. Gislene ble låst inne i det lokale sykehuset. De som nektet å bli med, ble skutt. Det lokale politiet forsøkte å stoppe terroristene, men nesten alle politifolkene ble drept. Terroris-

tene fremmet sine krav til de russiske myndighetene, og det endte med at 129 mennesker ble drept og 415 skadet i redningsaksjonen. Dette som skjedde i denne byen har satt sitt preg på hele befolkningen. I folks bevissthet er det mye fordommer mot det de oppfatter som sekter. Men vi kan se hvordan de har behov for å finne trøst i Jesus Kristus.

Vår menighet og befolkningen

Menighetsfellesskapet i Budenovsk er veldig spredt geografisk. 56 menighetsmedlemmer bor i fire ulike administrative områder. Dette store området er i krysningen mellom Europa og Asia. Det er et stort mangfold av etniske og religiøse grupper, som russere, ukrainere, kumyks, dargin, kurdere, isis, romfolk, assyrere, armenere, tsjetjenere, laks, avarere og mange andre folkegrupper. Vår drøm er å bringe evangeliets lys til alle hjem som er betrodd oss i denne regionen.

I 2012 klarte denne spredte gruppen å spre 600 bøker "Mot historiens klimaks", sponset av KRL, men vi ser at behovet er langt langt større. Hvis vi skal spre så mange bøker som General Konferensen foreslår, en bok pr 35 mennesker, så trenger vi 10.000 bøker til. Hvis vi bare kan få disse bøkene har vi kalkulert med å kunne distribuere dem i løpet av 15 måneder.

Pr. dags dato har KRL ikke penger nok til å hjelpe menigheten med disse bøkene, men vi håper på å kunne gjøre det så snart økonomien tillater det. ♦

Kjære Russlandsvenn!

November 2013

TIL MINNE OM TERJE FREBERG

Det er med sorg i hjertet vi nå informerer om at vår kjære Terje Freberg ikke lenger lever. Han og hans kone Olga tok over Kristen Russisk Litteratur (KRL) i 2005.

De har trofast jobbet sammen med å støtte mange misjonsprosjekter i Russland gjennom disse årene. Det handler ikke bare om å ha kontakt med de rette personene man kan stole på i Russland, men også å besøke de for å kunne både se og høre erfaringer. Det kreves også en hel del arbeid med å ferdiggjøre nyhetsbrev, holde adresselister ajour og datakunnskap til å printe ut alle konvolutter. I tillegg må både regnskap, revisor, vedtekter og styreprotokoll være i forhold

til norske lover. Terje har i sin misjonsiver brukt mye av sin fritid til disse viktige oppgavene.

Terje kom i kontakt med Sverre Valen allerede i 2002 og fikk boken "Ved tidehverv". Like etter ble han med på et seminar som Adventkirken i Sandefjord ledet. Allerede året etterpå ble han døpt av pastor Finn Eckhoff.

I oktober 2012 fikk Terje sitt første illebefinnende. Man fant med en gang en svulst i tarmen og dato for operasjon ble satt til 5. november. Han valgte å gå over til en streng helsediett med en gang. Takket værte det slapp han utlagt tarm. Etter operasjonen ble Terje scannet på nytt. Da fant man dessverre tre svulster til,

Olga og Terje Freberg, mars 2012.

Olga Freberg, Nina og Gunnar Gjelstad samt Dag Norlin, oktober 2013.

men nå i leveren. Disse kunne ikke opereres. Like etter nyttår reiste han til Fredheim Helsecenter første gang. Han holdt fast ved den strenge dietten hele vinteren og våren, og i april i år reiste han til Fredheim for andre gang. Merkelig nok følte han seg til å begynne med noe bedre. Men bare etter en uke ble situasjonen drastisk forandret. Kroppen ble raskt og uventet gul. Ambulansen tok han til sykehuset i Tønsberg. Der hovnet kroppen opp for deretter å miste hele 40 kg, til å veie nesten ingenting. Livet hang i en tynn tråd helt til den 29. juni. Begravelsen fant sted i Sandefjord Adventkirke 4. juli der pastor Joachim Telfer forrettet.

Terjes største ønske var at Kristen Russisk Litteratur skulle forsette sitt arbeid. Derfor ble ekteparet Nina og

Gunnar Gjelstad involvert i god tid før livet til Terje tok slutt. Det nye styret for KRL består nå av Gunnar som leder, og sin russiske kone Nina. Sponsing og hjelp til menigheter og kolportører i Russland fortsetter som tidligere. Behovene er fortsatt enorme og vi kan bare hjelpe i forhold til det som du og andre gir. Derfor vil vi nå informere om at selv om Terje ikke lever, så lever denne misjons-stiftelsen videre. Olga vil selvsagt opprettholde alle kontakter hun har i Russland. Nina og Gunnar vil ta ansvar for regnskap, kontakt med revisor, utsendelse av kvitteringer og nyhetsbrev. Undertegnede vil være behjelpelig med nyhetsbrevene.

Vi håper og tror at du fortsatt har mulighet til å støtte Kristen Russisk Litteraturs arbeid i fremtiden med både forbønn og økonomisk hjelp. Gironummeret er det samme, 0530 5288790. Først i evgheten vil vi forstå og skjønne hva det vil si å samle skatter i himmelen. Må Gud rikelig velsigne deg som leser dette.

Hilsen Dag Norlin
— gründeren av Kristen Russisk Litteratur

Kristen Russisk Litteratur v/ Gunnar Gjelstad

Åsrumveien 17, 3242 Sandefjord

Mobil: 904 19 401

E-post: gutsu.nina@gmail.com

Senere vil vår e-postadresse bli: krl@krl.no

Giro: 0530 52 88790

Org.nr: 981 670 345

“En såmann gikk ut for å så”

— vitnesbyrd fra pastor Mahti —

Jeg heter Zhanikaev Mahti og er født i 1974 i Kabardino-Balkaria, som ligger i Kaukasus og kommer fra Balkar-folket, som er muslimer.

Jeg ble en kristen under Mark Finleys evangeliske kampanje i 1992. Da studerte jeg ved Moskvas fysisk-tekniske universitet. Der var det en stor evangelisk kampanje i Kreml. Seks måneder tidligere ble jeg påvirket av Hare Krishna-bevegelsen, men var fortsatt åndelig interessert. Da Finley talte om oppfyllelsen av profetiene, ble jeg overbevist om at Bibelen er en spesiell bok, og at Han som har inspirert Bibelens forfattere, er den allvitende Gud.

Jeg fortsatte å gå på disse møtene og ble betatt av bildet av Jesus Kristus, hans godhet, kjærlighet og selvoppofrelse. På en av disse kveldene kom predikanten med en invitasjon til dem som ønsket å gi sitt liv til Herren og åpne sitt hjerte for Jesus Kristus, slik løftet sier i Åp. 3,20 ”Jeg står ved døren og banker”. Jeg løftet hånden, sammen med mange andre, og Mark Finley ba for oss.

Fra det øyeblikket skjønte jeg at hele mitt liv hadde forandret seg. Jeg ønsket nå å tjene Gud hvert øyeblikk i livet mitt, og ble aktivt engasjert i menighetens arbeid. I tillegg var jeg med i kirkekoret, var menighetstjener, sabbatsskolelærer, ungdomsleder og deretter ordinert til forstander.

Etter at jeg var ferdig med ingeniørstudiene, jobbet jeg på et vitenskapelig institutt. Men jeg hadde egentlig lyst til å gjøre noe helt annet. I 1997 kom jeg til

Her er hele pastorfamilien.

bake til hjembyen min. Jeg kjente en tilskyndelse til å forkynne for mitt eget folk – fordi jeg var den eneste adventisten i Balkar-folket.

Snart ble jeg sendt som misjonær til den lille landsbyen Kashatau. Der fikk jeg en lærerstilling i matematikk og fysikk på skolen i byen, og så kunne jeg samtidig vitne der. Ett år senere ble jeg utnevnt til ansvarlig pastor for menigheten i nabo-byen Nalchik, men jeg fortsatte å vitne i Kashatau, sammen med en ny misjonær som heter Oleg Sokolov.

Våren og sommeren år 2000 opplevde vi tre ubehagelige møter med lokale muslimske ekstremister i Nalchik og Kashatau. Gud tillot at vi måtte lide to ganger for Kristi skyld. Jeg fikk to ganger brudd på nesen og brudd i en hånd. Likevel fortsatte jeg å vitne om Jesus.